

gamintojams turintiems referencinį kiekį tiesioginiams pardavimams — Papildomi valstybės narės nustatyti įpareigojimai — Klausimas, kurio nacionalinis teismas nepateikė — Teisingumo Teismo atsakymo nebuvimas

Rezoliucinė dalis

1. 1993 m. kovo 9 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 536/93, nustatančio išsamias papildomo mokesčio už pieną ir pieno produktus taikymo taisyklės, 7 straipsnio 1 dalies pirmas sakinyss turi būti aiškinamas taip, kad ši nuostata suteikia valstybei narei teisę, kiek tai yra reikalinga, priimti teisės aktus, nustatančius jos teritorijoje įsisteigusiams pieno gamintojams papildomus mokesčius įpareigojimus, viršijančius tuos, kurie nustatyti to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies f punkte. Naudodamasi šia diskrecija valstybė narė turi laikytis bendrųjų Bendrijos teisės principų.
2. Bendrijos teisė nedraudžia nacionalinės teisės aktų, kurie įpareigoja pieno gamintojus registruoti registre pagamintus sviesto kiekius ir jų panaudojimą, netgi jei sviestas buvo sunaikintas ar perdirbtas į pašarus, kai atitinkamoje valstybėje narėje vien tik pagal Bendrijos taisyklės sunku veiksmingai kontroliuoti gamintojų pateiktų tiesioginių pardavimų ataskaitų teisingumą.

⁽¹⁾ OL C 31, 20052 5.

2006 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas (Cour administrative (Liuksemburgas) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Graham J. Wilson prieš Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Byla C-506/04) ⁽¹⁾

(Įsisteigimo laisvė — Direktyva 98/5/EB — Vertimasis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija — Registracijos priimančiosios valstybės narės kompetentingoje institucijoje sąlygos — Išankstinis priimančiosios valstybės narės kalbų žinių patikrinimas — Teisės gynimo priemonė teisme pagal vidaus teisės nuostatas)

(2006/C 281/17)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour administrative

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Graham J. Wilson

Atsakovė: Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Cour administrative (Liuksemburgas) — 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5, skirtos padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija (OL L 077, p. 36) išaiškinimas — Pareiga numatyti sprendimo neregistruoti advokato, besiverčiančio advokato praktika pagal savo buveinės šalies profesinį vardą, teisės gynimo priemonės teisme pagal vidaus teisės nuostatas — Advokatų tarybos Drausmės ir administracinei tarybai pateiktas skundas — Nacionalinės teisės aktai, numatantys sąlygą, pagal kurią registruojama tik po egzamino žodžiu, kurio tikslas patikrinti priimančios valstybės narės oficialių kalbų žinias

Rezoliucinė dalis

1. 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5/EB, skirtos padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, 9 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis teisės gynbos priemonę, pagal kurią sprendimas neįrašyti į sąrašą, kaip numatyta šios direktyvos 3 straipsnyje, pirmąja instancija turi būti užginčytas tik iš advokatų, besiverčiančių advokato praktika pagal priimančiosios valstybės narės profesinį vardą, sudarytame organe, o apeliacine instancija — organe, kurio daugumą sudaro tokie patys advokatai, ir šios valstybės narės aukščiausiai teisminei instancijai kasacinį skundą galima pateikti tik dėl teisės, o ne fakto klausimų.
2. Direktyvos 98/5 3 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis numatyti sąlygą, kad advokatas registruojamas kitos valstybės narės nei ta, kurioje įgijo savo profesinę kvalifikaciją, kompetentingoje institucijoje, jog galėtų verstis advokato praktika pagal buveinės šalyje vartojamą profesinį vardą, tik iš anksto patikrinus, ar jis moka priimančiosios valstybės narės kalbas.

⁽¹⁾ OL C 31, 2005 2 5.